

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/111/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713202755
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6713202755.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: Fond na podporu vzdelávania, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 47245531, zastúpeného AENEA Legal s. r. o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava proti žalovanému: H.. O.. D. W., B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.. B. XXX/X, XXX XX W., občan SR, o zaplatenie 6.496,29 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.948,- EUR spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 22. 12. 2012 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške nároku 57,42%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojím návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.496,29 EUR spolu aj s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 22. 02. 2012 do zaplatenia a trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca je právnickou osobou, ktorá bola zriadená zákonom č. 200/1997 Z. z. o študentskom pôžičkovom fonde (ďalej len „zákon“). Štatutárnym orgánom Fondu je H.. H. P. od 01. 05. 2012. Žalovaný bol v období rokov 2008 až 2012 členom rady Fondu. Uvedené členstvo je čestné, pričom člen rady Fondu nemôže byť zamestnancom Fondu. Z charakteristiky funkcie člena rady Fondu vyplýva, že ak tento vykonáva pre Fond činnosť, nie je oprávnený prijať odmenu za jej výkon. Žalobca ako zamestnávateľ a žalovaný ako zamestnanec uzatvorili dohody o vykonaní práce a to dohodu dňa 11. 03. 2012, na základe ktorej bola žalovanému zaplatená odmena vo výške 165,43 EUR, dohodu dňa 14. 06. 2010, na základe ktorej mu bola vyplatená odmena vo výške 3.000,- EUR, dohodu dňa 20. 10. 2010, na základe ktorej mu bola vyplatená odmena vo výške 165,43 EUR, dohodu zo dňa 17. 12. 2010, na základe ktorej mu bola vyplatená odmena vo výške 3.000,- EUR a neskôr odmena vo výške 165,43 EUR, ktorá mu bola vyplatená dňa 29. 04. 2011. Na základe týchto skutočností boli žalovanému žalobcom vyplatené finančné prostriedky v celkovej výške 6.496,29 EUR. Z obsahu dohôd vyplýva, že každé plnenie, ktoré žalovaný Fondu poskytol jednoznačne súvisí s pôsobením žalovaného v rade Fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti rady Fondu a preto má žalobca za to, že žalovaný nebol oprávnený od žalobcu za tieto plnenia prijať odmenu, nakoľko výkon jeho funkcie v rade Fondu bol čestný.

V zmysle tohto boli dohody uzatvorené v rozpore s § 3 ods. 8 zákona a výslovne odporujú jeho zneniu a preto sú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

Finančné prostriedky boli žalobcom žalovanému z titulu uzatvorených dohôd vyplatené na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Žalobca nemá voči žalovanému povinnosť vrátiť mu plnenia, ktoré boli žalovaným poskytnuté na základe dohôd, nakoľko z charakteru týchto plnení vyplýva, že boli

realizované v rámci výkonu funkcie člena rady Fondu. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie vyššie uvedených súm ako aj úrokov z omeškania, ktoré si uplatňujú od 22. 12. 2012 z toho dôvodu, že listom zo dňa 04. 12. 2012 bol odporca vyzvaný na vrátenie týchto súm v lehote 3 dní a žalovaný uvedenú výzvu prevzal dňa 18. 12. 2012.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom 8C/111/2013-271 zo dňa 29. 10. 2014 spolu s dopĺňacím rozsudkom 8C/111/2013-322 tak, že žalovaného zviazal zaplatiť žalobcovi sumu 165,43 EUR spolu s 8,75% úrokom z omeškania od 22. 12. 2012 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a žalovanému žiadne trovy nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd mal preukázanú tú skutočnosť, že žalovaný bol členom Rady Študentského pôžičkového fondu v roku 2008 až 2012 a taktiež, že vykonával práce na základe dohôd o vykonaní prác v rokoch 2010 - 2011 za čo poberal v zmysle uvedených dohôd odmeny. Uvedené skutočnosti medzi účastníkmi neboli sporné. Súd vo svojom zhodnotení, čo sa týka platnosti predmetných dohôd, tieto vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, nakoľko odporoval zákonu. Keďže takáto absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva od začiatku spôsobuje tú skutočnosť, že v prípade plnenia z absolútne neplatného právneho úkonu sa má takéto plnenie podľa § 456 Občianskeho zákonníka vrátiť. Súd poukázal na to, že podľa zákona o Študentskom pôžičkovom fonde, žalovaný tu zastával čestnú funkciu, pričom zamestnanci Fondu nemôžu byť členmi Rady fondu a dozornej rady. Na základe tohto sú takéto dohody absolútne neplatné, pretože obchádzajú zákon a účel zákona, pretože sú nepochybne v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe tohto teda nemohol medzi účastníkmi tohto vzťahu vzniknúť vzťah, či už pracovnoprávny resp. iný a súd poukázal na to, že dohoda o vykonaní práce je určitým právnym vzťahom akoby zamestnanca k zamestnávateľovi. Taktiež súd poukázal na to, že predmetom bolo poskytovanie plnenia, ktoré priamo súviselo s výkonom funkcie žalovaného a teda to možno uzavrieť tým spôsobom, že žalovaný ako člen Rady prijal odmenu od žalobcu na základe tejto dohody, hoci musel vedieť, že členstvo a funkcia sú čestné a že toto je v rozpore so zákonom.

V časti, v ktorej súd návrh zamietol poukázal na to, že žalovaným bola vznesená námietka premlčania, pričom tie časti súm, ktoré boli žalovanému vyplatené pred 21. 12. 2010, nakoľko žaloba bola podaná 21. 12. 2012 sú premlčané podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dvojročnej premlčacej lehote. Preto jedinou nepremľanou sumou, ktorú je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť je suma vo výške 165,43 EUR spolu aj s príslušenstvom a to tá, ktorá bola žalovanému vyplatená dňa 29. 04. 2011 vo výške 164,43 EUR. V prevyšujúcej časti mal teda súd za to, že došlo k premlčaniu predmetných súm a preto v tejto prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

3. Uvedený rozsudok v spojení aj s dopĺňacím rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici svojim uznesením sp. zn. 12Co/420/2016-374 zo dňa 30. 06. 2017 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že podľa nich predmetný nárok nie je premlčaný, pretože pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak dochádza k plneniu postupne začína plynúť pri každej sume premlčacia doba osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobca dozvedel vtedy, keď mal k dispozícii informáciu o tom, že žalovanému boli vyplatené odmeny a teda žalobca získal vedomosť o bezdôvodnom obohatení dňom, kedy boli žalovanému finančné prostriedky vyplatené (dňom vyplatenia), keďže žalobca vyplácal prostriedky žalovanému a taktiež vedel aj to, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V bode 14 bolo poukázané, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pre plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je teda rozhodujúci okamih, kedy žalobca skutočne zistil, že dohody o vykonaní prác uzavreté so žalovaným sú neplatné a že plnenia na ich základe poskytnuté predstavujú bezdôvodné obohatenie. Preto okresný súd nesprávne postupoval, keď za okamih začatia plynutia subjektívnej doby určil deň vyplatenia tej ktorej odmeny. Podľa názoru odvolacieho súdu za okamih začatia plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné určiť deň 05. 10. 2011 t. j. deň, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o neplatnosti uzavretých dohôd so žalovaným s poukazom na závery právnej analýzy vypracovanej advokátskou kanceláriou.

Preto úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zistiť aká bola skutočná vôľa účastníkov dohôd o vykonaní práce, či ich vôľou bolo založiť pracovnoprávny vzťah, či dohody o vykonaní práce nie sú dissimulovaným právnym úkonom, ktorým sa predstiera iný úkon a či zastretý právny úkon je v súlade so zákonom. Pre posúdenie, či žalovaný vykonal pre žalobcu práce, ktoré nevyplývali z funkcie člena

v Rade fondu súd prvej inštancie vyzve žalovaného na doplnenie skutkových tvrdení o druhu a kvalite vykonaných prác z každej dohody o vykonaní práce, z ktorej žalobca požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia s popisom prečo konkrétna práca prekračuje rámec funkčných povinností člena Fondu v porovnaní s povinnosťami člena Rady fondu podľa zákona č. 200/1997 Z. z. a Štatútom študentského pôžičkového fondu. Ak súd zistí, že predmet činnosti, ktorý bol obsahom dohôd o vykonaní práce a tento spadal do zákonom a Štatútom vymedzeného rámca úloh člena Rady fondu, tak je nepochybné, že žalovaný si plnil len svoju funkciu, ktorá bola čestnou a teda bezplatnou a jeho povinnosťou je vydať bezdôvodné obohatenie.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

5. Súd na základe Dohody o vykonaní práce uzatvorenej podľa § 226 Zákonníka práce medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 11. 03. 2010 zistil, že títo uzatvorili Dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bude rozpracovanie uznesenia Vlády SR č. 734 zo dňa 14. 10. 2009 na podmienky Študentského pôžičkového fondu. Zároveň je tu uvedený predpokladaný rozsah práce a odmena za prácu, ktorú zamestnávateľ vyplatí zamestnancovi vo výške 165,43 EUR brutto, pričom daň z odmeny je 19% t. j. 31,43 EUR a odmena netto vo výške 134,- EUR je splatná v hotovosti.

6. Na základe Dohody o vykonaní práce uzatvorenej podľa § 226 Zákonníka práce súd zistil, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 14. 06. 2010 Dohodu o vykonaní práce, ktorá spočívala v príprave návrhu na dopracovanie Štatútu fondu v súlade s uzneseniami Rady Fondu a Dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov. Odmena za vykonanú prácu bola vo výške 3.000,- EUR brutto, daň z odmeny 19% bola 570,- EUR a odmena netto vo výške 2.430,- EUR bola splatná v hotovosti.

7. Súd na základe Dohody o vykonaní práce uzatvorenej podľa § 226 Zákonníka práce medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 20. 10. 2010 zistil, že táto bola uzatvorená na vykonanie analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej vysokej škole s aspektom zvýšenia pôžičky do dvojnásobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného. Odmena za vykonanú prácu je vo výške 165,43 EUR brutto, daň z odmeny 19% je 31,43 EUR a odmena netto, ktorá bude vyplatená v hotovosti je 134,- EUR.

8. Súd na základe Dohody o vykonaní práce uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 17. 12. 2010 zistil, že táto sa týkala zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone o novele súvisiacich zákonov, rozsah práce 150 hodín, odmena za vykonanú prácu 3.000,- EUR, daň z odmeny 19% je vo výške 570,- EUR, pričom vyplatená bude netto odmena vo výške 2.430,- EUR.

9. Na základe platobných kariet bolo zistené, že dňa 16. 03. 2010 žalovanému bola vyplatená odmena brutto vo výške 165,43 EUR, uvedený list je podpísaný žalovaným ako aj riaditeľom Fondu Ing. Ľ. W..

Na základe hromadného príkazu na úhradu vystaveného Študentským pôžičkovým fondom bolo zistené, že s dátumom splatnosti dňa 29. 06. 2010 má byť žalovanému vyplatená suma 2.430,- Sk.

Na základe výpisu vystaveného právnym predchodcom žalobcu bolo zistené, že dňa 22. 10. 2010 bola žalovanému vyplatená odmena brutto vo výške 164,43 EUR, uvedený výpis je podpísaný O.. Ľ. W., riaditeľom fondu.

Na základe výpisu - hromadný príkaz na úhradu bolo zistené, že dňa 20. 12. 2010 bola žalovanému vyplatená suma 2.430,- Sk. Na základe výpisu právneho predchodcu žalobcu bolo zistené, že dňa 29. 04. 2011 bola žalovanému vyplatená odmena brutto 164,43 EUR, uvedené je podpísané žalovaným ako aj riaditeľom fondu O.. Ľ. W.F..

10. Na základe výzvy na úhradu zaslanej žalobcom žalovanému dňa 04. 12. 2012 bolo zistené, že týmto listom bol žalovaný vyzvaný, vzhľadom na tú skutočnosť, že v minulosti bol členom rady Fondu a člen rady Fondu nemôže byť zamestnancom, na vrátenie finančných prostriedkov v celkovej sume 19.700,41 EUR.

11. Súd z písomného vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 28. 10. 2013 zistil, že jeho nominácia do riadiacich štruktúr Fondu vyplynula z faktorov, ktoré spočívali v tom, že mal niekoľkoročné praktické skúsenosti v riadení pedagogickej činnosti a tiež v oblasti manažérstva. Uvedené skúsenosti mali byť a následne skutočne boli využívané pri navrhovaní, dokumentovaní a praktickej implementácii systémov pridelovania pôžičiek ako aj priblíženia a predstavenia celkového systému pôžičiek študentom vysokých škôl. Na základe týchto skutočností im Fond následne zadával konkrétne analyticko-kreatívne úlohy. Práce, ktoré na požiadanie Fondu, teda nie z vlastnej iniciatívy vykonával, svojim charakterom a obsahom vždy išli nad rámec prác, ktoré mal z titulu člena riadiacej štruktúry Fondu vykonávať a aj vykonával. Za uvedenú prácu, ktorú bolo potrebné vykonať a ktorá svojim charakterom a obsahom presahovala rámec povinností mu musela byť vyplatená aj odmena. Poukazuje na to, že nikdy nebol zamestnancom Fondu. Podľa bodu 5 vyjadrenia celý návrh považuje za nedôvodný a navyše vznáša aj námietku premlčania. Žalobca svoj návrh opiera o ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka s tým, že žiada vrátiť uvedenú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia a uplynula dvojročná premlčacia subjektívna lehota. Čo sa týka odmeny vyplatenej 29. 04. 2011, táto nie je premlčaná, ale je nedôvodná na základe vyššie uvedených skutočností. Na základe tohto celý nárok žalobcu považuje za bezdôvodný.

12. Na základe písomného vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 05. 12. 2013, tento reagoval v tomto vyjadrení predovšetkým na námietku premlčania a k výkonom činností žalovaného. Opätovne poukazujú na to, že čo sa týka dohôd o vykonaní práce, tieto boli uzatvorené v rozpore so zákonom a preto sú neplatné. Čestný výkon funkcie znamená jeho bezodplatnosť a na podporu predmetného plnenia poukazujú na § 9 Zákona, v zmysle ktorého má člen rady Fondu nárok iba na náhradu cestovných výdavkov a iný nárok na odmenu Zákon členom rady Fondu nepriznáva. Podľa ustanovenia § 5 ods. 4 Zákona zamestnanec Fondu nesmie byť členom rady Fondu, teda analogicky člen rady Fondu nesmie byť zamestnancom Fondu. Opätovne tu poukazujú na rôzne skutočnosti, podľa ktorých je uvedená dohoda absolútne neplatným právnym úkonom.

Čo sa týka vyjadrenia k vznesenej námietke premlčania, túto považujú za bezdôvodnú. V danom prípade subjektívna premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 05. 10. 2011, kedy revízne orgány navrhovateľa vytkli Fondu nesprávnosť vyplatenia finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu. Fond sa neoprávnene vyplatenými odmenami začal zaoberať až v roku 2011, čo vyplýva z výročnej správy za rok 2012. Dňa 16. 06. 2011 sa konala 15. Schôdza výboru, predmetom ktorej bolo okrem iného, aj prerokovanie výročnej správy za rok 2010, ktorá nebola prijatá, pričom s poukazom na uvedené rada Fondu dňa 14. 09. 2011 prijala uznesenie, z ktorého vyplýva, že riaditeľovi sa ukladá vyžiadať od právnikovi Fondu stanovisko či s členom rady a dozornej rady môže Fond uzatvárať dohodu o vykonaní práce a či takéto uzatváranie je v súlade s § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF.

V nadväznosti na uvedené uznesenie zo dňa 14. 09. 2011 bolo vypracované právne stanovisko dňa 05. 10. 2011, predmetom ktorého bola otázka problematiky uzatvárania dohôd o vykonaní práce členom rady Fondu a členom dozornej rady. Na základe tohto stanoviska následne postupovali revízne orgány Fondu a vytkli Fondu nesprávnosť vyplácania finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu a teda najskorší možný začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby mohol byť od dňa 05. 10. 2011. Na základe týchto skutočností poukazujú na to, že teda ich nárok nemôže byť premlčaný.

13. Na základe štatútu Študentského pôžičkového fondu podľa § 7 ods. 1. z novembra 2007, pričom tento je totožný aj so štatútom zo septembra 2011, orgánmi Fondu sú rada fondu, riaditeľ fondu a dozorná rada fondu.

14. Na základe memoranda, ktorého predmetom bola problematika uzatvárania dohôd o vykonávaní práce členov rady fondu a členov dozornej rady, ktorú spracovala advokátska kancelária AENEA Legal s. r. o. dňa 05. 10. 2011, súd mal preukázané, že s ohľadom na argumentáciu obsiahnutú v tomto memorande poukazujú na to, že dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady fondu a členom dozornej rady so Študentským pôžičkovým fondom nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona.

15. Na základe výročnej správy o činnosti a hospodárení ŠPF za rok 2010 sa uvádza na strane 10 v článku Hospodárenie v odstavci 3, že ku koncu roku 2010 fond evidoval 15 zamestnancov. Časť prác - právne zastupovanie fondu, na ekonomickom úseku a programátora, správcu siete fond zabezpečoval externými pracovníkmi na základe ich živnostenského oprávnenia. Časť prác sa vykonávala v priebehu roka aj dohodou o vykonaní práce členov rady a dozornej rady, ktorí vykonávali prácu nad rámec svojich zákonných povinností.

16. Z výročnej správy za rok 2012 na strane 9 pod bodom 3.3 označeným ako Ostatné významné udalosti v činnosti navrhovateľa sa uvádza vrátenie neoprávnene vyplatených odmien bývalými členmi rady fondu a dozornej rady.

17. Z písomného vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 25. 06. 2014 súd zistil, že čo sa týka vznesenia námietky premlčania, je predovšetkým dôležité zistenie okamihu od kedy začala plynúť subjektívna premlčacia lehota t. j. odkedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z obsahu celého vyjadrenia je predovšetkým dôležitá podľa žalobcu tá skutočnosť, že tento sa dozvedel o tom, že žalovanému boli neoprávnene a bezdôvodne vyplatené finančné prostriedky dňom 05. 10. 2011 a to na základe právnej analýzy - memoranda k otázke oprávnenosti uzatvárania dohôd o vykonaní práce. Na poslednej strane vyjadrenia je uvedené: s ohľadom na uvedené má žalobca za to, že dostatočne preukázal skutočnosť, že až dňa 05. 10. 2011 začala reálne plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a teda žaloba bola podaná včas.

18. Súd z vyjadrení právneho zástupcu žalobcu na pojednávaniach konaných dňa 26. 03. 2014, 16. 09. 2014 a 29. 10. 2014 zistil, že podľa nich funkcia žalovaného, ktorý pracoval pre Študentský pôžičkový fond bola taká, ktorá sa mala vykonávať bezplatne. Na túto skutočnosť poukazujú aj členovia rady fondu pán G. a pán P., ktorí vykonávali obdobné práce. Predložili aj čestné vyhlásenia H. H. G. a E. D. P. o tom, že uvedenú prácu vykonávali bezplatne. Podľa nich plnenie z uvedených dohôd bolo plnením z neplatného právneho úkonu a žiadajú, aby tento neoprávnený prospech žalovaný vrátil. Taktiež sa vyjadrujú k tým skutočnostiam, ktoré boli namietané zo strany žalovaného, že vlastne právnym zástupcom teraz aj predtým bola tá istá osoba, teda bola to osoba, ktorá za tieto spoločnosti konala a to D. E. G., avšak nakoľko uvedené súd nepovažuje za podstatné, bližšie sa uvedenými skutočnosťami nebude zaoberať.

19. Na pojednávani dňa 29. 10. 2014 z vyjadrenia v zmysle § 118 ods. 4 O. s. p. zhrnul právny zástupca žalobcu svoje vyjadrenia tak, že podľa nich dohody o vykonaní práce sú neplatné, pričom toto vyplýva jednak zo zákona ako aj zo štatútu a uvedená funkcia člena bola bez nároku na honorár. Na základe tejto skutočnosti tie sumy, ktoré boli odporcovi zaplatené predstavujú bezdôvodné obohatenie a žiadajú, aby súd zaviazal odporcu na ich zaplatenie. Vo veci premlčania poukazujú na tú skutočnosť, že štatutár, ktorý v čase, keď žiadali o toto vydanie, sa o tomto dozvedel až v roku 2011, preto k premlčaniu tejto pohľadávky nemohlo dôjsť. Podľa nich ich návrh je opodstatnený a žiadajú, aby súd tomuto návrhu vyhovel.

20. Súd z vyjadrenia žalovaného na pojednávaniach konaných dňa 26. 03. 2014, 16. 09. 2014 a dňa 29. 10. 2014 zistil, že jeho spolupráca so žalobcom nikdy nebola iniciovaná z jeho strany a on bol Fondom oslovený, pričom oni mu zadali tieto práce. Zároveň poukazuje aj na zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorá je totožná so zmluvou, ktorá bola súdu predložená, pričom tak ako súd už uviedol pri poukazaní na výpovede právneho zástupcu žalobcu, tu poukazuje na to isté, že nakoľko uvedená otázka nie je podstatná pre rozhodnutie súdu, súd sa bližšie týmito skutočnosťami zaoberať nebude. Taktiež poukazuje na to, že uvedené dohody o vykonaní práce mu boli predložené zo strany Študentského pôžičkového fondu, teda tieto on nerobil, nezasahoval do nich a on si urobil svoju robotu a bol za ňu zaplatený. Na základe tohto je potom zvlášťne, že na základe tých zmlúv, ktoré sám navrhovateľ vypracoval, úlohy ktoré im zadával, sa teraz dovoľáva neplatnosti týchto zmlúv, lebo z tohto vyplýva, že žalovaný takúto neplatnosť nespôsobil. Čo sa týka premlčania, tak dňom vyplatenia týchto peňazí už žalobca musel vedieť, že im boli vyplatené peniaze, ktoré im vyplatené nemali byť. Taktiež poukazuje aj na to, že práce, ktoré oni robili nespádali pod práce, ktoré sa mali týkať čestnej funkcie člena rady. Podľa neho ten, kto predložil tieto zmluvy spôsobil aj ich neplatnosť. Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd návrh zamietol.

21. Z dôkazov a z vyjadrení, ktoré boli súdu predložené po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici a vyjadrení súd zistil, že žalovaný poukázal na to, že podľa neho rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne a naďalej považuje uvedený nárok uplatnený žalobcom za premlčaný. Čo sa týka uzatvorenia dohôd, on ich žiadnym spôsobom neinicioval a taktiež neurčoval obsah pracovnej náplne ani výšku odmeny za vykonanú prácu a ak sú tieto dohody neplatné, ich neplatnosť on nespôsobil, ale spôsobil to samotný žalobca. Uvedené výstupy vykonával nad rámec

funkcie člena Rady fondu. Čo sa týka plnenia, tak v rámci tohto sa môže jednať len o skutočne jemu vyplatené sumy, t. z., že pokiaľ žiadajú vydať titulom bezdôvodného obohatenia aj čiastku, ktorá podlieha zdaneniu 19% a nebola mu vyplatená, nejedná sa z jeho strany o bezdôvodné obohatenie, nakoľko jemu reálne na základe týchto dohôd bolo poukázané na účet menej finančných prostriedkov. Čo sa týka výzvy súdu (súd poznamenáva, že na č. I. 387 spisu súd vyzval žalovaného, aby doplnil svoje skutkové tvrdenia o druhu a kvalite vykonaných prác a to z každej jednotlivkej dohody, z ktorej žalobca požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia tak, ako na to poukázal krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení) poukázal na to, že zasiela len tie podklady, ktoré má. Taktiež poukazuje na to, že celý tento spor na neho veľmi zle vplýva a on vykonal práce, ktoré si u neho objednal žalobca.

Čo sa týka preukázania výstupu na základe vykonaných prác žalovaného, súdu bol predložený materiál s názvom Pôžičky a pôžičková schéma (č. I. 420 - 424 spisu) s tým, že súd sa bližšie k tomuto nebude vyjadrovať, pretože zo strany žalobcu sa nevymáha vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa týkalo tých dohôd o vykonaní práce, z ktorých si to žalobca uplatňuje, keďže v jednotlivých dohodách o vykonaní práce, pričom vypracovanie témy pôžičky a pôžičkovej schémy nenachádza u dohodách o vykonaní práce, ktoré sa týkajú tohto konania. Súd poukazuje na to, že iné dôkazy k svojim tvrdeniam žalovaný nepredložil.

22. Súd z písomného vyjadrenia doručeného súdu dňa 30. 01. 2018 vypracovaného právny zástupcom žalobcu okrem iného zistil, že v archíve fondu neboli nájdené výstupy k dohodám o vykonaní práce, ktoré sú označené v žalobnom návrhu. Zároveň poukazujú na to, že čo sa týka vrátenia peňazí žalovaný sa reálne obohatil o to všetko, čo žalobca musel vynaložiť na základe neplatných dohôd o vykonaní práce. Podľa § 35 ods. 1 zákona o dani z príjmov zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane vyberie preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy s výnimkou uvedenou v odseku 8. Zdaniteľnou mzdou je úhrn zdaniteľných príjmov. Suma, ktorá bola poukázaná príslušnému orgánu žalobcom v súlade s jeho zákonnými povinnosťami bola poukázaná za žalovaného a v prospech žalovaného. Žalobca bol len v pozícii platiteľa dane a mal zákonnú povinnosť vykonávať zrážky a poukazovať ich príslušnému subjektu v mene daňovníka t. j. žalovaného.

Čo sa týka výstupu žalovaného označeného ako pôžička a pôžičková schéma tento bol nájdený k dohode o vykonaní práce zo dňa 22. 04. 2009, ktorá nie je predmetom tohto konania.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13. 02. 2018 uviedli, že rozsudkom 8C/111/2013-271 súd prvej inštancie súd zaviazal žalovaného na zaplatenie časti nároku a to z toho dôvodu, že uvedené dohody považoval za neplatné. Žalobca má za to, že činnosti na základe sporných dohôd o vykonaní práce spadali do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady Fondu. Žalovanému ako členovi dozornej rady fondu bola na zasadnutí dozornej rady Fondu uložená úloha, ktorú si mal plniť v rámci svojej čestnej (bezodplatnej) funkcie a zároveň tá istá úloha bola žalovanému, ale už ako zamestnancovi uložená v následne uzatvorenej odplatnej dohode o vykonaní práce. Ak bola žalovanému ako členovi rady uložená nejaká povinnosť bolo to tak preto, lebo jej splnenie vyplývalo z charakteru jeho funkcie, ktorú mal vo fonde vykonávať. Taktiež žalobca poukazuje na neadekvátnosť výšky odmien, avšak toto pre súd nie je podstatné a preto týmto sa bližšie nebude zaoberať.

23. Právna zástupkyňa žalobcu v rámci záverečnej reči na pojednávaní konanom dňa 26.02. 2018 uviedla, že vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu bolo konštatované, že žalovaný nárok nie je premlčaný ani v časti. Na základe tohto, keďže je okresný súd povinný akceptovať právny názor odvolacieho súdu sa k premlčaniu už nebudú vyjadrovať. Už v rámci prvého meritórneho rozhodnutia okresný súd zhodnotil, že dohody o vykonaní prác sú neplatné, nakoľko sú v rozpore so zákonom o Študentskom pôžičkovom fonde platnom v rozhodnom čase a zároveň Štatútom fondu. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, aby sa konajúci súd zamerlal na zistenie či obsah činností, ktoré boli predmetom dohôd o vykonaní práce spadali alebo nespádali do rámca výkonu funkcie. Žalobca má za to, že tieto jednoznačne do tohto rámca spadali. Na podporu svojich tvrdení zaslal do súdneho spisu aj svoje posledné vyjadrenie. V rámci archívu fondu sa nenašli žiadne výstupy s výnimkou výstupu, ktorý predložil žalovaný v rámci tohto konania, avšak tento výstup nebol priložený ani k jednej z dohôd, ktoré sú predmetom tohto sporu, ale išlo o dohodu skoršieho datovania. Žalovaný teda nepredložil žiadne výstupy, aj keď máme za to, že rozhodnutie v tejto veci by bolo irelevantné, nakoľko treba vychádzať z toho, že obsahovo tieto činnosti spadajú do rámca výkonu funkcie a teda, ak by boli aj tieto úlohy vyplývajúce z dohôd vykonané tak majú za to, že žalovaný by si len splnil svoju funkciu, ktorá bola čestná a teda bez nároku bez odmenu. Poukazujú aj na rôzne rozhodnutia, či už okresných súdov resp. krajských súdov, ktoré rozhodli v prospech žalobcu.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 200/1997 Zb. o Študentskom pôžičkovom fonde orgánmi fondu sú: a) rada fondu, b) riaditeľ fondu, c) dozorná rada.

25. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 200/1997 Zb. funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť iba občania Slovenskej republiky.

26. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 200/1997 Zb. najvyšším orgánom fondu je rada fondu. Rada fondu vykonáva správu fondu a riadi jeho činnosť.

27. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 200/1997 Zb. členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné.

28. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Zb. riaditeľ fondu je zamestnancom fondu. Zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady.

29. Podľa § 7 ods. 1 Štatútu Študentského pôžičkového fondu z novembra 2007 orgánmi fondu sú: a) rada fondu, b) riaditeľ fondu, c) dozorná rada.

30. Podľa § 7 ods. 2 Štatútu funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady fondu sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť občania Slovenskej republiky. Členstvo a funkcie v Rade fondu a dozornej rade sú čestné. Členovia orgánov fondu sú bezúhonné osoby.

31. Podľa § 7 ods. 3 Štatútu zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady fondu.

32. Podľa § 8 ods. 14 Štatútu do pôsobnosti rady fondu patrí najmä:

- a) rozhodovať po dohode s ministrom o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky do výšky na fakulty, pre študentov študujúcich na zahraničných vysokých školách a časti finančných zdrojov, ktoré môžu byť použité na poskytnutie pôžičky v priebehu akademického roka. Osobitne sa schvaľujú prostriedky pre žiadateľov v dennej forme štúdia a v externej forme štúdia. Rada fondu môže rozhodnúť o výške pôžičky pre študentov jednotlivých vysokých škôl aj na základe určenej výšky školného pre príslušný akademický rok, bez ohľadu na sociálne podmienky žiadateľa,
- b) vyhlasuje okrem zákonného termínu podávania žiadostí o pôžičku k 15. 06. kal. Roka aj ďalšie termíny možného podania žiadostí o pôžičku a podmienky pre priznanie pôžičiek v príslušnom akademickom roku,
- c) schvaľovať štatút fondu a rokovací poriadok rady fondu,
- d) schvaľovať rozpočet fondu,
- e) schvaľovať ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítorom,
- f) schvaľovať výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu za predchádzajúci rok, ktorá sa predkladá Národnej rade Slovenskej republiky, ministrom a Študentskej rade vysokých škôl,
- g) vymenovať a odvolať riaditeľa fondu a určovať jeho mzdu podľa osobitných predpisov,
- h) schvaľovanie a upravovanie manipulačných poplatkov a náhrad vychádzajúcich z obchodných a ekonomických podmienok fondu v tzv. Sadzobníku poplatkov a náhrad.

33. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. (ďalej len Zákonník práce) závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 17 ods. 1 Zákonníka práce právny úkon, ktorým sa zamestnanec vopred vzdáva svojich práv, je neplatný.

35. Podľa § 223 ods. 2 Zákonníka práce na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti, § 85 ods. 1 a 2, § 90 ods. 10, § 91 až 95, § 98, § 119 ods. 1, § 122a ods. 1 až 3, § 122b ods. 1 až 3, § 123 ods. 1 a 2, § 124 a šiestej časti. Pracovný čas zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, v priebehu 24 hodín nesmie presiahnuť 12 hodín a u mladistvého zamestnanca v priebehu 24 hodín nesmie presiahnuť 8 hodín. Zamestnancom, ktorí

vykonávajú prácu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, nemožno nariadiť ani s nimi dohodnúť pracovnú pohotovosť a prácu nadčas. Zamestnancom, ktorí vykonávajú prácu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, patrí za každú hodinu práce vo sviatok dohodnutá odmena zvýšená najmenej o sumu minimálnej mzdy za hodinu podľa osobitného predpisu. Ak ide o dôvody neprítomnosti zamestnanca v práci uvedené v § 141 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až g), ktoré zasiahli do času, na ktorý zamestnávateľ určil výkon práce, zamestnávateľ je povinný ospravedlniť túto neprítomnosť zamestnanca v práci. Za tento čas zamestnancovi náhrada odmeny nepatrí. Na splatnosť odmeny, výplatu odmeny a zrážky z odmeny sa primerane uplatnia ustanovenia § 129 až 132.

36. Podľa § 226 ods. 1 Zákonníka práce dohodu o vykonaní práce zamestnávateľ môže uzatvoriť s fyzickou osobou, ak rozsah práce (pracovnej úlohy), na ktorý sa táto dohoda uzatvára, nepresahuje 350 hodín v kalendárnom roku. Do rozsahu práce sa započítava aj práca vykonávaná zamestnancom pre zamestnávateľa na základe inej dohody o vykonaní práce. Dohodu o vykonaní práce možno uzatvoriť najviac na 12 mesiacov.

37. Podľa § 226 ods. 2 Zákonníka práce dohoda o vykonaní práce sa uzatvára písomne, inak je neplatná. V dohode o vykonaní práce musí byť vymedzená pracovná úloha, dohodnutá odmena za jej vykonanie, doba, v ktorej sa má pracovná úloha vykonať, a rozsah práce, ak jej rozsah nevyplýva priamo z vymedzenia pracovnej úlohy. Písomná dohoda o vykonaní práce sa uzatvára najneskôr deň pred dňom začatia výkonu práce.

38. Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu.

39. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

43. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

44. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

45. Podľa § 150 ods. 1 C. s. p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

46. Podľa § 150 ods. 2 C. s. p. na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

47. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

48. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

49. Súd na základe § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, nakoľko bol rozsudok okresného súdu zrušený je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Z predmetného uznesenia krajského súdu jednoznačne vyplynulo, že nedošlo k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak ako na to okresný súd poukázal v rozsudku, ktorý bol krajským súdom zrušený. Zároveň však úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bolo zistiť aká bola vôľa účastníkov dohôd o vykonaní práce, či ich vôľou bolo založiť pracovnoprávny vzťah, či dohody o vykonaní práce nie sú dissimulovaným právnym úkonom, ktorým sa má zastrieť iný úkon, ktorý by však bol v súlade so zákonom a mal vyzvať žalovaného na doplnenie skutkových tvrdení o druhu a kvalite vykonaných prác z každej dohody o vykonaní práce, z ktorej žalobca požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia, kde žalovaný mal poukázať na to, prečo ktorá konkrétna práca prekračuje rámec funkčných povinností člena rady fondu s porovnaním povinností člena rady fondu a Štatútom Študentského pôžičkového fondu. Po takomto porovnaní, ak by sa zistilo, že obsah dohôd o vykonaní prác spadal do zákonom a Štatútom vymedzeného rámca úloh člena fondu, tak je nepochybné, že žalovaný si plnil len funkciu člena fondu, ktorá bola čestnou funkciou a teda bezplatnou.

50. Čo sa týka zisťovania aká bola skutočná vôľa účastníkov dohôd o vykonaní práce a či ich vôľou bolo založiť pracovnoprávny vzťah s tým, že či dohody o vykonaní práce nie sú dissimulovaným právnym úkonom, ktorým sa zastiera iný úkon, ktorý by bol v súlade so zákonom súd poukazuje na to, že práce, ktoré sa vykonávali na základe dohôd súvisia s pôsobnosťou rady fondu podľa § 4 o Pôžičkovom fonde a tým aj s pôsobnosťou jednotlivých členov rady fondu. Samotný člen rady fondu nebol oprávnený prijímať od žalobcu takéto plnenia, nakoľko výkon jeho funkcie v rade fondu bol čestný a teda bezodplatný. Súd musí poukázať, že samotným uzatvorením takejto dohody medzi žalovaným a žalobcom, ktorá by mala pracovnoprávny charakter vzťahu došlo k porušeniu ustanovenia § 5 ods. 4 zákona o pôžičkovom fonde. Predmetný paragraf je nutné vykladať v kontexte, že tá istá osoba nemôže byť súčasne zamestnancom fondu a členom rady fondu. Preto by bolo odporujúce predmetnému paragrafu, ak by osoba, ktorá by vstúpila do, či už pracovného vzťahu, resp. obdobného vzťahu pracovnému bola zároveň aj členom rady fondu, pretože toto je podľa § 5 ods. 4 tohto zákona neprípustné. Preto akýkoľvek úmysel, ktorý by aj smeroval k takémuto založeniu by spôsobil absolútnu neplatnosť akéhokoľvek právneho úkonu, keďže je toto v rozpore so zákonom, čo nemožno ináč vykladať ako absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Podľa súdu samotné plnenia, ktoré žalovaný v prospech fondu poskytoval, aj keď tieto plnenia neboli preukázané, z vyjadrení žalobcu súviseli s funkciou člena rady fondu. Keďže žalovaný ako člen rady fondu prijal odmenu od žalobcu na základe týchto dohôd tento však musel vedieť, že členstvo a funkcia v rade fondu sú čestné a takisto musel vedieť aj to, že nemôže byť zamestnancom fondu. Preto platí rímska zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje. Samotný žalovaný si musel byť vedomý týchto skutočností a v prípade, ak poukazuje na to, že tú prácu, ktorú on vykonal na základe dohody mal si podrobne zanalyzovať, či takáto práca spadá pod funkciu, ktorú vykonával ako člen rady fondu alebo nie, pretože jednoznačne, keď už porušil § 5 ods. 4 zákona o pôžičkovom fonde, musel vedieť, že takáto dohoda by bola v rozpore so zákonom. Čo sa týka možnosti, či na základe dohody o vykonaní práce mohol vzniknúť medzi účastníkmi pracovnoprávny vzťah, resp. iný faktický pracovný vzťah, ktorý by mohol byť charakterizovaný ako pracovnoprávny vzťah súd vychádza z definície pracovného vzťahu a pojmu závislej činnosti v zmysle ustanovení Zákonníka práce, pričom takýto vzťah by musel mať znaky závislej práce a samotný žalovaný by takúto prácu musel vykonávať a mať zároveň postavenie zamestnanca, z čoho potom vyplývajú aj iné práva a povinnosti ako napr. odvody do sociálnej poisťovne, dôchodkového zabezpečenia atď. a nielen tak ako to bolo v dohode o vykonaní práce prezentované, že mu bude vyplatená suma očistená od dane z príjmu, keďže v rámci zamestnaneckého vzťahu sa odvádzajú aj celkom iné odvody ako len daň z príjmu. Podľa súdu účastníci uzatvárali takéto zmluvy len zo zámerom vyvolať nimi právne účinky, ktorým obchádzajú zákon z toho dôvodu, že obaja účastníci si boli vedomí tej skutočnosti, že člen rady fondu nemôže byť zamestnancom fondu ani osobou v obdobnom pomere v zmysle § 5 ods. 4 zákona o pôžičkovom fonde. V prípade simulácie nedovoleného konania sa nemôžu účastníci potom dovolávať právnych dôsledkov, ktoré nastávajú z takéhoto simulovaného úkonu a ani ním zastieraného neplatného právneho úkonu a teda podľa súdu takéto konanie je právom nedovolené a preto nemôže vyvolať účinky právom inak spojené s platným právnym úkonom, ktorý by takýto dissimulovaný právny úkon mohol ináč vyvolať. Na základe tejto skutočnosti súd poukazuje na to, že podľa neho uvedenou dohodou o vykonaní

práce nedošlo k uzatvoreniu iného právneho úkonu ako len predmetnej dohody o vykonaní práce, ktorú však súd zhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, pretože bol uzatvorený v rozpore s § 5 ods. 4 zákona o pôžičkovom fonde.

51. Čo sa týka toho, že súd sa mal zaoberať či práce, ktoré boli vykonané na základe každej dohody spadajú pod rámec funkčných povinností člena rady fondu a zistiť ich obsah, na čo mal poukázať žalovaný, že či spadajú alebo nie, súd poukazuje, že v tomto prípade mal samotný žalovaný produkovať dôkazy výstupmi t. j. predložením jednotlivých prác, ktoré on vypracoval v rámci tých dohôd o vrátenie finančných súm, o ktoré v tomto konaní ide. Súd vyzval žalovaného výzvou zo dňa 05. 10. 2017, ktorá mu bola doručená, aby súdu predložil predmetné práce z každej dohody a zároveň, aby opísal prečo tá, ktorá konkrétna práca prekračuje rámec funkčných povinností člena rady fondu s jeho povinnosťami. Zo strany žalovaného nebola súdu do dňa rozhodnutia predložená žiadna takáto práca a preto ani nedošlo k porovnaniu výstupov, čo je teda logické, keďže žiadnu prácu súdu nepredložil. K tomu, čo žalovaný predložil v rámci svojho vyjadrenia doručeného súdu dňa 09. 01. 2018 súd poukazuje na to, že tento výstup resp. vykonané práce sa netýkali tých prác, ktoré sa týkajú súm na základe dohôd o vykonaní práce, za ktoré žiada žalobca vydať bezdôvodné obohatenie. Z tohto dôvodu samotný žalovaný neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal, že práce, ktoré on vykonal nespádali pod výkon funkcie člena rady fondu.

52. Súd na základe týchto skutočností teda mal preukázané, že návrh žalobcu v tej časti, v ktorej súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 4.948,- EUR je dôvodný, pričom súd poukazuje na to, že už predtým rozsudkom Okresného súdu Zvolen 8C/111/2013-271 právoplatným dňom 07. 12. 2014 priznal sumu 165,43 EUR, ktorá sa týkala sumy, ktorá bola žalovanému vyplatená dňa 29. 04. 2011.

Na základe vyššie uvedeného súd s poukazom na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka má za to, že u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, avšak len vo výške tých súm, ktoré mu boli vyplatené a to sumy 134,- EUR, ktorá mu bola vyplatená dňa 16. 03. 2010, ďalej sumy 2.430,- EUR, ktorá mu bola vyplatená 29. 06. 2010, sumy 134,- EUR, ktorá mu bola vyplatená 22. 10. 2010 a sumy 2.430,- EUR, ktorá mu bola vyplatená 20. 12. 2010, čo spolu predstavuje sumu 4.948,- EUR.

53. V časti, v ktorej súd návrh zamietol, táto predstavovala sumy, ktoré žalovanému neboli vyplatené v rámci dohôd o vykonaní práce a to sumu z dohody zo dňa 17. 12. 2010 vo výške 570,- EUR čo predstavovalo daň z príjmu vo výške 19%, z dohody zo dňa 20. 10. 2010 sumu 31,43 EUR čo predstavovalo 19% z odmeny, z dohody zo dňa 14. 06. 2010 sumu 570,- EUR čo predstavovalo 19% z príjmu a z dohody zo dňa 11. 03. 2010 sumu 31,43 EUR čo predstavovalo 19% z dane z príjmu. Na nepriznanie týchto súm súd poukazuje z toho dôvodu, že predmetom bezdôvodného obohatenia môže byť len tá suma, o ktorú sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť. Z jednotlivých preukázaných dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že žalovanému bola vyplatená v rámci týchto dohôd celkove suma 4.948,- EUR a preto sa tento skutočne nemohol obohatiť o vyššiu sumu, ale iba o tú, ktorá mu bola neoprávnené, avšak reálne vyplatená. Na základe tohto žalovaný získal len túto sumu bezdôvodne a preto súd mu uložil titulom bezdôvodného obohatenia zaplatiť v rámci tohto rozsudku sumu 4.948,- EUR. Obdobným spôsobom v zamietnutí sumy v časti o dani z príjmu, ktorá nebola žalovanému v inom konaní vyplatená rozhodoval aj Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 10CoPr/18/2016-1235 zo dňa 16. 02. 2017, kde taktiež konštatoval, že je možné priznať titulom bezdôvodného obohatenia len reálne vyplatenú sumu, o ktorú sa môže niekto bezdôvodne obohatiť.

54. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

55. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Zároveň súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení s tým, že percentuálna výška úroku je v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. bola vo výške 8,75% a od kedy je žalovaný povinný platiť

uvedené úroky, súd tu ustálil, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 04. 12. 2012, aby predmetné sumy žalobcovi vrátil do troch dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalovanému bol uvedený list doručený dňa 18. 12. 2012 a teda do 21. 12. 2012 mal vrátiť predmetné finančné prostriedky. Z dôvodu, že uvedenú sumu v rámci tejto lehoty nevrátil od nasledujúceho dňa t. j. od 22. 12. 2012 sa dostal do omeškania.

57. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tým spôsobom, že žalobcovi priznal nárok na trovy konania voči žalovanému vo výške 57,42%, pričom k tejto sume dospel na základe tej skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen 8C/111/2013 zo dňa 29. 06. 2016 zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 165,43 EUR, pričom v tejto časti uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a zároveň týmto rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.948,- EUR čo spolu predstavuje sumu 5.113,43 EUR. Keďže žalobca žaloval žalovaného o zaplatenie sumy 6.496,29 EUR a bol úspešný v časti 5.113,43 EUR jeho úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 78,71% a úspech žalovaného, keďže súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol je vo výške 1.382,86 EUR, ku ktorej sume súd dospel tak, že od sumy 6.496,29 EUR, ktorú si žalobca vymáhal odrátal sumu, ktorá bola žalobcovi priznaná 5.113,43 EUR. Suma vo výške 1.382,86 EUR predstavuje so žalovanej sumy 6.496,29 EUR percentuálnu úspešnosť 21,29%. Na základe úspešnosti žalobcu vo výške 78,71% súd po odrátaní úspešnosti žalovaného vo výške 21,29% mal preukázané, že žaloba je dôvodná v časti 57,42%.

§ 2 ods. 1, 2 zák. č. 200/1997 Zb.

§ 3 ods. ods. 1, 8 zák. č. 200/1997 Zb.

§ 5 ods. 4 zák. č. 200/1997 Zb.

§ 7 ods. 1, 2, 3 Štatút Študentského pôžičkového fondu

§ 8 ods. 13 Štatút Študentského pôžičkového fondu

§ 1 ods. 2 zák. č. 311/2001 Z.z.

§ 17 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 223 ods. 2 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 226 ods.1, 2 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 11 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 39 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Z. z..

§ 456 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 457 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 149 zák. č. 160/2015 Z.z.

§ 150 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z..

§ 391 ods. 2, 3 zák. č. 160/2015 Z.z.

§ 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

§ 255 ods. 1 Zák. č. 160/2015 z. Z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.